

קבץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך
הנחל נובע מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקון
העדרים, להתחזק בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

אשר נשמעו מפי קדשו של כבוד קדשת

מֶרֶן מוהֲרָא"ש שְׁלִיט"א

בענין

חדש אדר

יצא לאור ערב ראש חודש אדר א' תשע"ד

על ידי תלמידי מתיבתא 'חיכל הקדש' חסידי ברסלב

עיר הקדש ירושלים תוכב"א

חדש אדר

הארת קריאת המגלה מתחלת מראש חדש

מוהרא"ש ג"י אומר, אשר כבר בהגיע חדש אדר מתחילה הארת חג הפורים הקדוש, וכמוכא בירושלמי (ריש מסכת מגלה): 'כל תחדש כשר לקריאת המגלה, מה פועמא? 'והחדש' אשר נהפך להם מיגון לשמחה' וגו', וכמו שנפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן תרפח סעיף ז') שהמפרש בים והיוצא בשירא, ואינו מוצא מגלה להוליד עמו, ואי אפשר לו להמתין, שקורא אפלו מתחלת החדש, עין שם.

דקדוק רבותנו באמרים 'מרבין' בשמחה

ולכן אמרו חכמינו תקדושים (תענית כו ע"ב) משנכנס אדר מרבין בשמחה, שכבר מתחלת חדש אדר צריכים להרבות בכל מיני שמחה, פי מראש חדש כבר מתחילה הארת פורים, ודקדקו חכמינו תקדושים לומר "מרבין" בשמחה, פי רבנו ו"ל למד אותנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כד) מצוה גדולה להיות בשמחה "תמיד", שבכל השנה בלה יש מצוה גדולה להיות בשמחה, רק בהגיע חדש אדר צריכין "להרבות" בשמחה, ולעשות פעולות יתרות להרבות את

השמחה, ומזה התפשט המנהג בכל תפוצות ישראל, שמראש החדש אדר תולים טבלה על הקיר, ובה כתוב באותיות גדולות: "משנכנס אדר מרבין בשמחה", כדי להזכיר לכל אחד ואחד בפרטיות, שצריך לעשות פעולות מיוחדות להרבות בשמחה, ועל ידי השמחה ממשיך על עצמו כל ההארות הגדולות היוחדות על נשמות ישראל בימים קדושים אלו.

יטע בקם אדר – אדיר במרום ה'

ופעם באר מותרא"ש נ"י בדרוך נפלאה, את דברי חכמינו הקדושים (ביצה טו ע"ב): 'הרוצה שיתקומו נכסיו יטע בקן אדר', שנאמר (תהלים צג, ד): "אדיר במרום ה'", שלכאורה כל המאמר הוא פלאי, כי בפשטות "אדר" הוא סוג אילן או עשב חשוב הגורם שיהיו נשמרים כל נכסיו (עין שם ברש"י), אבל מהו הפסוק שמביא לראיה על זה "אדיר במרום ה'?" אבל הרמז הוא לשמחה של החדש אדר, שמי שרוצה שיהיה קיום לכל נכסיו ברוחניות ובגשמיות, יטע בקן אדר, הינו נטיעה של שמחה של החדש אדר, כי על ידי שמחה יהיה קיום לכל נכסיו הרוחניים והגשמיים, וכמו שאומר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק שני סימן א'): 'מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח'.

עקר ההתקרבות לה' הוא על ידי שמחה

ועל זה מביאים חכמינו הקדושים את הפסוק "אדיר במרום ה'", כי אצל הקדוש ברוך הוא שורה רק שמחה, וכמו שכתוב (דברי הימים א' טו, כז): "עו' וחדוה במקומו", ומי שרוצה להתקרב אליו יתברך – מכרח להיות בשמחה, כי אהרת אי אפשר לו להגיע למקומו יתברך, כפיכחול, וכמו שקבע לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מח), שתכף פש'אדם רוצה לפגם בעבודתו יתברך, אזי תכף היא עברה גדולה פשיש לו עצבות, חס ושלום, כי עצבות היא סמרא אהרא, והשם יתברך שונא אותה, עין שם. ולכן עקר קיומו של אדם ברוחניות ובגשמיות הוא על ידי שמחה, ועל ידי שיטע בעצמו נטיעה של שמחה בחדש אדר, שהוא חדש מיחד לשמחה, על ידי זה יזכה להמשיך על עצמו שמחה לכל השנה בלה.

סימן על שמחה בשרוצה לעזור לאחרים

ואמר מוהרא"ש נ"י, איך אפשר לדעת אם אדם הוא בשמחה? על ידי שרואים שהוא עושה צדקה וחסד עם אחרים, זה סימן מבחן שהוא בשמחה, ויש לו פל כף הרבה שמחה, עד שרוצה להשפיע משמחתו לאחרים, ולכן מצינו שפל עקר מצות פורים הקדוש הוא על ידי צדקה – משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, כי זה סימן שהגיע לשמחה בשלמות, בשרוצה לעשות צדקה עם כלם.

ולחשפיע מטובו לאחרים. ומוהרנ"ת ז"ל אומר (לקוטי תלכות חנכה הלכה ו' אות ב') ששמע מרבנו ז"ל, שעקר זמן נתינת הצדקה של ארץ ישראל הוא בחדש אדר, עין שם. כי בחדש אדר שהוא חדש השמחה, אז מתגלה השמחה ביותר על ידי מצות צדקה, ולכן כל החדש מסבב עם מצות צדקה, החל משבת מברכין חדש אדר שקוראים פרשת שקלים, שהיא להשמיע על מצות שקלים לצדקה, ואחר כך בערב פורים נוהגים כל ישראל לתת מחצית השקל לצדקה בפעל ממש, וביום פורים עצמו כל מצוות היום קשורות לצדקה, משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, וסעדת פורים ביחד עם בני משפחתו ואוהביו ומרעיו, וגם מיום פורים, שהוא שלשים יום לפני חג הפסח, מתחילים לאסוף מעות חטים לצדקה לעניים לפסח.

עפר הצדקה הוא לבחינת ארץ ישראל

נמצא, שכל חדש אדר נשמות ישראל עסוקים ביותר במצות צדקה, ועקר מעלת הצדקה הוא צדקת ארץ ישראל דיקא (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו), שהיא הצדקה שנותנים לבנין האמונה שהיא התגלות קדשת ארץ ישראל, וכמו שכתוב (תהלים לו, ג): "שכן ארץ ורעה אמונה", וכל הנותן צדקה, אפילו בחוץ לארץ, לבנין האמונה

תקדושה, ולהפיץ מעינות החכמה הוצה, גם זה נחשב לצדקת ארץ ישראל, ומכל שכן כשגם נותן צדקה לארץ ישראל בפעל ממש, לבנות בנייני אמונה בארץ ישראל, ולהחזיק עניי ארץ ישראל המפיצים אור האמונה בארץ ישראל, זו צדקת ארץ ישראל, פשוטו כמשמעו, ואשרי מי שיש לו חלק בצדקה קדושה כזו.

חדש אדר הוא זמן של תשובה מאהבה

ואמר מוהרא"ש נ"י, שכמו שחדש אלול הוא החדש התשובה לפני ראש השנה, שכל ישראל עושים תשובה מיראה ומאימת יום הדין, ובחדש אלול מתקנים היראה של כל השנה, כמו כן בחדש אדר הוא חדש של תשובה מאהבה ומשמחה לפני חדש ניסן, שהוא זמן הגאולה, ובחדש אדר מתקנים האהבה והשמחה של כל השנה, שאם לא היה מספיק בשמחה כל השנה, בחדש אדר יכולים לתקן זאת ולמלאות את כל השנה עם שמחה.

מסוף דברך נבר אראש דברך אמת

והוא מרמז בדברי רבנו ז"ל (השטמות להי מוהר"ן): אדר ראשי תבות (תהלים קיט, למ): ראש דברך אמת, ויש להבין מהו הרמז בדבר זה, ואיזה קשר יש לאדר לראש דברך? אבל חכמינו הקדושים שואלים (קדושין לא ע"א): ראש דברך אמת, ראש דברך ולא סוף דברך? אלא

מסוף דְּבַרְךָ נִכְרָ שְׂרָאשׁ דְּבַרְךָ אַמְתָּ, עֵינֵי שָׁם. וַיֵּשׁ לֹאמֹר, שֶׁהוּא רָמַז לְעֵצָם מְעַלְתֵּי הַדָּר שֶׁהוּא סוּף הַשָּׁנָה, שֶׁכְּשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה בְּחֻדְשׁ אָדָר, אָזוּי נִכְרָ שֶׁקִּנְיָה בְּנַפְשׁוֹ מִדַּת הַשִּׂמְחָה בְּאַמְתָּ, וְנִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלּוּ הָיָה בְּשִׂמְחָה מִתְחַלֵּת הַשָּׁנָה וּמִרְאשִׁיתָהּ, וְאָזוּי כָּל עוֹזוֹנוֹתָיו מִתְהַפְּכִים לְזִכְיוֹת, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פּו ע"ב) עַל הָעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה, שֶׁעוֹזוֹנוֹתָיו נִעְשִׂין כְּזִכְיוֹת, כִּי מֵרַב שִׂמְחָה בָּא לְאַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמְתָּ, וְכָל עוֹזוֹנוֹתָיו מִתְהַפְּכִים לְזִכְיוֹת. נִמְצָא, שֶׁתְּחֵל מִחֻדְשׁ אָדָר שֶׁהוּא סוּף הַשָּׁנָה, נִתְקַיֵּם רִאשׁ דְּבַרְךָ אַמְתָּ, וְנִחְשָׁב כְּאֵלּוּ הָיָה בְּשִׂמְחָה מִרְאשׁ וּתְחֵלַת הַשָּׁנָה, אֲשֶׁרִי הַזִּכְּהָ לְחֻדְשׁ אָדָר בְּזֶה.

